

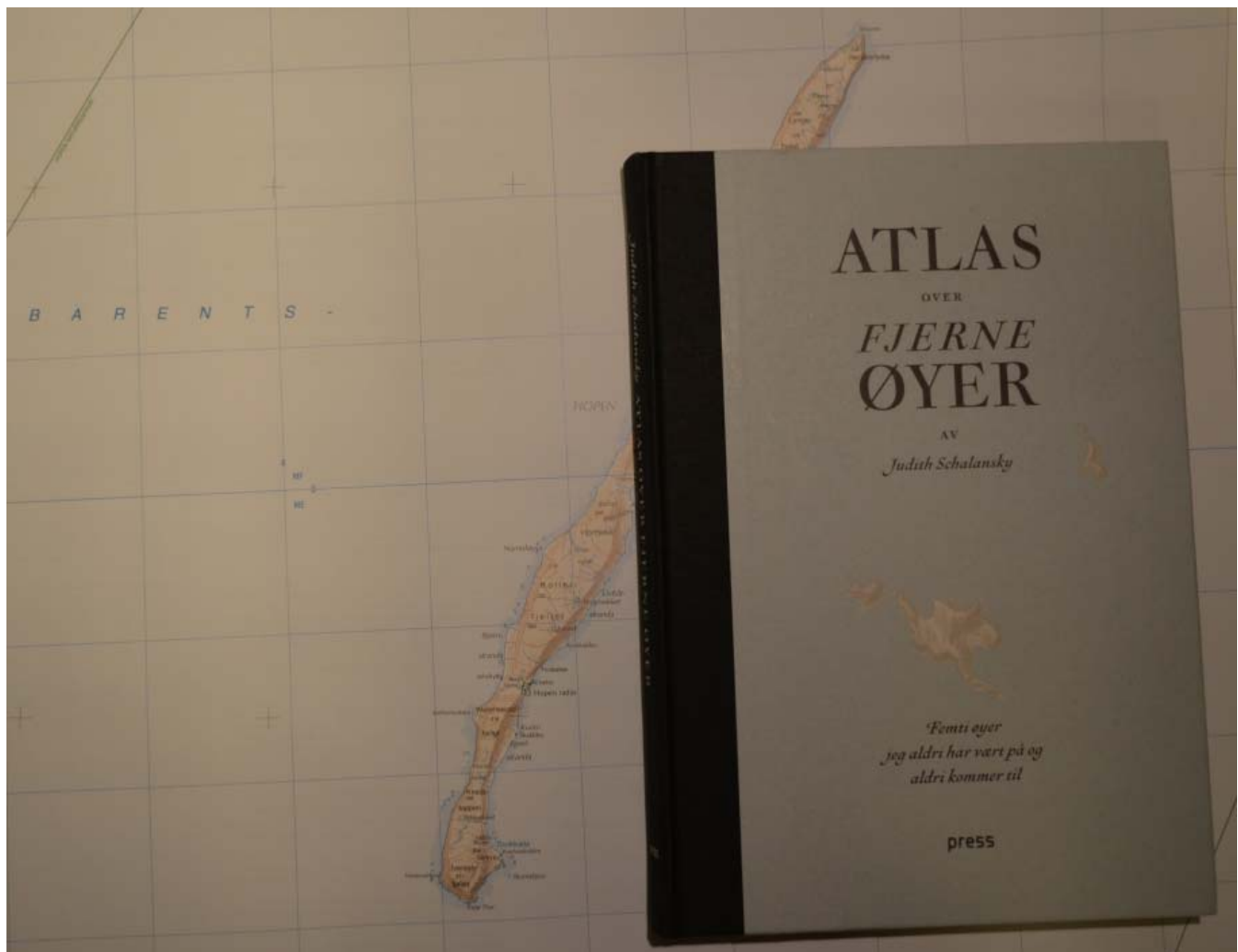
Nye aggregater på plass!

Side 5

Hopen Meteo. vurderer å koble ut Internett

Side 6

Hopen, fjernere enn fjernest

I et nytt atlas over verdens fjerne øyer, befester Hopen sin posisjon som alle øde øyers øy.

Den seriøse side. Side 2

Gla` nyheter Side 3

Hopen og kanari Side 4

Driftsnytt Side 5

Nyheter Side 6

«Øde øy» - stempelet forsterket for Hopen

I 2012 ble det gitt ut en særdeles vakker bok i Norge. «Atlas over fjerne øyer» med den klingende undertittelen «Femti øyer jeg aldri har vært på og aldri kommer til», er en hyllest til alle som har drømt seg vekk i atlas og kart i barneårene.

Boka er skrevet av Judith Scalansky og ble gitt ut i Tyskland i 2009. Boka ble kåret til årets vakreste i Tyskland og har funnet en rekke priser rundt om i Europa.

Atlasen tar leseren med på en reise til de fjerneste øyer i Nordishavet, Atlanterhavet, Det indiske hav, Stillehavet og Sørishavet. Fra Franklinøya i sør til Bjørnøya i nord.

Bjørnøya? Ja, du leste riktig, BJØRNØYA! Nær sagt som vanlig spinner verden rundt metroplenen i sør. Denne oppmerksomhetssyke rundingsbøya for fiskeflåten får oftere besøk av kystvakta enn redaksjonen barberer seg. Plassert midt i hovedleden mellom Tromsø og Longyearbyen, ligger øya der

som en skjenkebule midt på Karl Johans gate, lett tilgjengelig for alt slags rask som måtte fare forbi. «Fjern» kan heller brukes som beskrivelse av annet enn øyas plassering.

Men fatt mot. Sjelden har vel uttrykket «å glimre med sitt fravær» vært mer berettiget å ta i bruk. Gjennom sin utelatelse av Hopen, har Schalansky bidratt til å forsterke ishavsøyas posisjon som «Ensomhetens, utilgjengelighetens og håpløshetens øy».

Som en fugl Fønix reiser Hopen seg fra forglemmelsens hav. Barentshavets ryggrad, fødested for ishavets konge, Internettets siste tilkoblingsted, hvalrossens promppested, øya der menn blir tjuke og forblir det, stedet der horebukken og fiskeriprofessoren Johan Hjort, populært kalt «Reka», har fått et fjell oppkalt etter seg, ofte utelatt fra kart og alltid utelatt fra været på TV2, her skjøt Henry Rudi sin første isbjørn og Kåre Holter Solhjell sin første ølboks.

Riktignok omtaler boka to andre øyer i Nordishavet som nok kan ansees å være enda fjernere fra sivilisasjonen enn Hopen. Ensomheden, eller på russisk Tilbaketrukkenhetsøya, ligger i Karahavet, mens Rudolf-øya utgjør den nordligste av øyene i Frans Josefs land.

Disse er for tiden ubebodde og faller dermed i en litt annen kategori enn Hopen. Øya der harde menn blir myke i badestampen, der verdensproblemer sjelden løses (selv om det blir gjort hyppige forsøk), her finnes den kaldeste badstua vest for Novaja Semlija, hjemsted for verdens mest lokale lokalavis og radioamatørenes stjerne i boka.

Bortsett fra den lille blunderen med å føre opp Bjørnøya som en fjern øy, så er boken et nydelig stykke arbeid. Den er vakkert illustrert med flotte kart. Sammen med godt skrevne tekster med underfundige opplysninger om øyenes historie, flora og fauna, vil boka appellere til eventyreren i de fleste.

Fullmåne over Hopen. Bjørnøya kan ikke skimtes i sør.

Kvise ble krise

I forrige nummer av Hopen Times kunne vi informere om infeksjon i stasjonslederens hender. Til glede for leserne kan vi fortelle at infeksjonen forverret seg betraktelig etter at avisa kom ut. Dermed har vi noe å skrive om. Blomster er oversendt som takk for inspirasjonen.

For spole litt tilbake. Det hele startet med at den da 37-årige stasjonslederen, Kåre Holter Solhjell, fikk en håarsekkbetennelse, populært kalt kvise, henholdsvis på høyre håndledd og på venstre pekefinger. Disse ble behørig klemt og glemt.

Legen klargjør skalpellen mens en noe skeptisk og febersyk Kåre gjør seg klar til å bli kuttet i. Foto: Mathias Sandvik Berg

Men bakteriefloraen på Hopen ville det annerledes. De berørte områdene ble etter hvert både ømme, røde og hovne. Og det i den grad at funksjonsevnen til Solhjells hender ble redusert.

Dermed ble grønnsåpebad og andre kjerringråd testet, før telefonrøret ble løftet og Longyearbyen sykehus kontaktet. «Antibiotika!», var meldingen derfra.

Som ellers i samfunnet har medisinskapet ved Hopen Meteo gjennomgått en og annen reform. Med det resultat at antibiotika av kraftigere type har blitt reformert bort. I hvert fall var ikke tilgjengelig medisin sterk nok til å bryne seg på det som nå formerte seg i Solhjells hender. Infeksjonen spredde seg dermed ut i lymfesystemet og en begynnende feber var uunngåelig.

Heldigvis var redningen ikke så alt for langt unna. Etter en kort konferering med sykehuset, ble det bestemt at sterkere medisiner skulle flyes inn og toppes med medfølgende lege. Redningstjenesten ble scrambling og etter et par timer troppet de mannsterke opp på Hopen.

For å gjøre litt ekstra ut av situasjonen bestemte legen seg for å snitte opp den betente fingeren for å få ut verket. Radioen ble rigget som operasjonssal og inngrepet

utført. «Og det uten bedøvelse!», insisterer Solhjell på at vi må få med.

Godt plastret og medisintert kunne Kåre tilstå at han var litt flau over å ha engasjert redningstjenesten for et par kviser. Han hadde helst sett at det var noe mer alvorlig og skrytbart, for eksempel et isbjørnangrep, som var årsaken til besøket. Ikke en gang en lusens spekkfinger kunne han skryte på seg, selv om likhetene jo var der.

I hvert fall ble det nok et vellykket oppdrag for de tapre redningsmenn på Svalbard. Tilhelingen gikk fort og etter et lengre redaksjonsmøte er det bestemt at leserne skal skånes for historiene fra pusset etter hvert fant veien ut av verkebyllene.

Her er en lettet Kåre lappet sammen og i ferd med å bli tatt blodprøve av. Foto: Mathias Sandvik Berg

Justin Bieber-fan på Hopen

En fordel med å bo nære Nordpolen, er at man gjerne får det man ønsker seg til Jul.

Det var en særdeles glad gutt som på julaften kunne pakke opp et Justin Bieber-sengesett. Settet var på TV blitt reklamert for flere ganger i desember og hver gang utbrøt Tom: «Sånn vil jeg ha!». Og det så høyt at selveste Julenissen må ha hørt det. I hvert fall kom det luftveien. For under juletreet lå det etterlengtede sengesettet. Sjelden har det utspilt seg slike gledesscener på Hopen. Det ryktes om at Julenissen involverte personell både i Longyearbyen og Oslo for å oppfylle lille Toms øverste og eneste punkt på ønskelisten. Beklageligvis er Tom ennå så opprømt at han har problemer med å få sove om natta.

Så glad ble kokk Tom Richard Sund da han pakket opp Justin Bieber-sengesettet han fikk til jul.

Hopen – det skjer

Over 80 graders forskjell mellom Karasjok og Hopen.

28. januar ble det satt ny rekord i temperaturforskjell mellom Hopen og fastlands-Norge. Karasjok målte 41,3 kalde grader mens badestampen ved Hopen Meteo til tider passerte 40 plussgrader. Ny rekord der altså.

Solli plass har inntatt Hopen.

Unge menn med fine vaner har satt sitt preg på badestampen denne vinteren. Det er observert champagne i høye glass, daiquirien flyter fritt og diskusjoner om innkjøp av sabel til sabrering, kan overhøres under 15-kaffen.

Isbjørnveddemålet i gang.

Det tradisjonelle isbjørnveddemålet er i gang. Følgende er gjettet om når første bamse besøker stasjonen. Ted: 9. april. Tom: 8 mars. Nils 21. februar. Kåre: 30. mars. Resultatet offentliggjøres i neste nummer av Hopen Times.

Fiberkabel til Hopen.

Det er en kjent sak at Internettet på Hopen ikke holder høghastighetsstandard. Det blir nå lagt planer om å koble seg på fiberkabelen som går fra fastlandet til Spitsbergen. Kokken ved Hopen Meteo, Tom Richard Sund, gjør sitt og har økt fiberinnholdet i kosten ved stasjonen.

Vellykket test av vaksine mot Jan Mayener-syndromet.

VNN's eksperimentelle vaksine mot Jan Mayener-syndromet viser seg så langt å virke fint på Hopen. Riktignok har besetningen begynt å finne sine favorittplasser, men det er foreløpig ikke meldt om verken krangler om disse eller sure avmarsjer som følge av opptatt favorittplass. Til og med bestyreren ved stasjonen, Kåre Holter Solhjell, har byttet plass i badstua. Så inntil videre kan besøkende trygt sette seg i hvilken stol som helst og generelt føle seg som hjemme.

Rubrikkannonse:
Lite brukt telefaksmaskin selges. Har stort sett får være i fred siden 2008.

Broddefri vinter.

Kjennere vet at Hopen fort blir glassert tidlig på vinteren på grunn av skiftende mildvær og kulde. Øya blir nærmest for en skøytebane å regne, før snøen får lagt seg skikkelig og brodder er en nødvendighet. Ikke så denne vinteren. Fraværet av holke er deilig påfallende. For en gangs skyld er det noe positivt med en dårlig isvinter.

Mack Arctic nå uten den røde isbjørnen!

Mack Bryggerier har fjernet den røde åpнемekanismen med isbjørn på fra toppen på Mack Arctic boksøl. Istedenfor har det kommet en standard åpнемekanisme som finnes på de fleste andre bokser. Hopen Times mener detter er synd og skam. Isbjørnen sliter nok som det er om dagen og trenger ikke ytterligere belastinger.

Dagens sitat:

«Æ haikke vært

suiltn siden novæmber.»

Ted Riise 2.2.2013

Værvarselet interessant også for nederlender

Som alle vet, sender Hopen Meteo. værvarsel for områdene Bankene nord for Svalbard, A5, A6, B5, B6, C5 og C6 to ganger i døgnet på 1750 kHz og VHF-kanal 12.

Det som er nytt, er at Hopen også har en lytter i Nederland. Max van Arnhem, en 59 år gammel farmasøyt, har siden 1969 hatt som hobby å lytte til radiosendinger fra langt vekk. Foreløpig har han hørt sendinger fra 240 land. Den 12. januar i år var en stor dag. Da fikk han endelig inn Hopen Meteo. på mottageren sin! Rosinen i pølsa var sikret. Bjørnøya fikk han inn allerede 27. desember i fjor, steinrøysa som liksom later som om den er «fjern». Hopen, nå også sist hørt! Dårlig mottak var det også.

Arnhem gjorde opptak av sendingen. Disse er tilgjengelig på Internett under vedlagte linker. Linkene er dessverre ikke klikkbare.

Engelsk:

<https://www.box.com/s/ms8zy45t30eemtk54683>

Norsk:

<https://www.box.com/s/yj45idgdpb2hproual92>

Arnhem vil få tilsendt et kort, høytidelig stemplet med både stasjonsstempel og hvalrossstempel, med bekreftelse på at sendingen han har hørt stemmer overens med våre sendinger.

Til informasjon

Kikkertene er nå testet etter innrapporterte problemer med fokuset. Ingen feil funnet. For framtiden anbefales det å gjøre en funksjonstest ut av sidevinduene. Hvis kikkertene der fungerer optimalt, så betyr dette at de østvendte vinduene trenger en vask.

Hopen Senter for Optimalisering av Optiske Opplevelser.

Store endringer i hundeflokken

I løpet av sommeren har halve hundeflokken ved stasjonen blitt byttet ut.

Det er med tristhet at redaksjonen må meddele at huskyene Titijana og Grumant døde fra oss i høst. Sykdom og alderdom kan være hardt på ishavet.

Titijana kom til Hopen 4 år gammel og fikk fort rykte på seg for å være menneskesky og redd for isbjørn. Ikke en god kombinasjon på Hopen. Men etter å ha blitt tvangskost av flere besetninger, så endret hun seg til å bli veldig kjælete og glad i folk. Hun plukket nok også opp ett og annet triks fra Tyson og ble etter hvert en dyktig bjørnejeger. Selv ikke det å bli tråknet på av en bamse kunne endre på det.

Grumant vil nok ikke gå inn i historien som en djerv ishavsbikkje; frossen, skuddredd, ukomfortabel med bjørn og alt for glad i å være inne. Men han hadde sine øyeblikk. Som da han egenhendig jagde to unge hannbjørner på sjøen, centimeter fra å bli fanget av sørpeisen. Han vil bli husket for det.

Møt Bølge og Gisle, de nye polarkjøterne.

Gisle er en Alaskan Husky, hovedsakelig mørkebrun. Han har blitt bestevenner med Krækling og disse holder sammen i tykt og tynt. Han har ennå ikke helt skjønnet det der med å trekke noen etter seg. I tillegg er han redd for bratte bakker og snøfonner. Vi får håpe det ikke gjelder isbjørn også. Men han tøffer seg litt for Tyson, så noe tæl er det nok i bikkja. Ellers en glad og kosete hund.

Bølge er hvit som snø. Alaskan Husky som Gilsen. Bølge har potensial. Bølge er framtiden. Tror vi. Han viser i hvert fall stort pågangsmot, er som en propell på speed når man kommer for å hilse på, for så å bli helt slapp og rolig når man begynner å kose med ham. Trives aller best i fanget. Trekker som en helt og har klart det kunststykket å bli venn med Tyson. Eller venn og venn, Tyson tolerer ham. Nå gjenstår det bare å se hvordan han reagerer på bjørn.

Fra venstre: Ted og Bølge koser seg i verksted.

Gisle kan posere.

Kommuniké Melding fra stasjonsledelsen.

Stasjonsbestyreren har funnet 3 grå hår i skjegget sitt. Besetningen anmodes om å senke nivået av stress til ett minimum inntil situasjonen er avklart.

Stasjonsledelsen.

Strømforsyningen sikret, nye aggregater på plass

Som ivrige lesere av Hopen Times sikkert husker, så stod stasjonen i fare for å miste strømmen sist vinter, grunnet gamle aggregater. Nå er situasjonen en helt annen.

I sommer fikk nemlig stasjonen nye aggregater! To stk Iveco/Himoinsa ble montert i problemfritt i sommer. Dette er en marinemotor som Himoinsa har konvertert til generator. De seks sylindrete turboladete pumpedysemotorene yter 270 hk hver og gir 93 kw mot 33 kw på de gamle. Det taes ut 1500 rpm av 2800 rpm, så disse varer nok lenge. Motorene er utstyrt med både shutdown og slowdown ved kritiske verdier. Ved shutdown tar den andre generatoren automatisk over og innfasingen er synkron automatisk. Tavlene er for øvrig helautomatiske.

Det meldes om god driftssikkerhet. Faktisk så god at fagarbeideren, som etter å ha lest forrige nummer av avisa og gledet seg til utfordrende mekking, ved stasjonen vurderer å slutte grunnet kjedsomhet. Den eneste utfordringen har vært en liten oljelekkasje som skyldtes et tett luftfilter. Bare barnematen for den erfarne bergenseren.

Fagarbeider Nils Aarreberg Juell bruker mesteparten av tiden sin til å forundre seg over at italiensk maskineri kan fungere så bra.

Internett vurderes utkoblet.

Etter noen års prøvetid vurder besetningen ved Hopen Meteo å koble seg fra Internettet. Bakgrunnen for dette er formen julehilsenen fra Det Kongelige Hoff har fått etter at world wide web kom til Hopen.

«I gamle dager», mimrer stasjonsbestyrer Kåre Holter Solhjell, «fikk vi julehilsen på telefaks via satellitt. Lyden av faksen som gjorde seg klar til mottak fikk hele besetningen på beina som tente lys. Vi samlet oss rundt maskinen, kanskje med en liten eggepunsj spesial i glasset, som om telefaksen var selve julestjerna. Mens faksen ble skrevet ut ble det sunget julesanger og stearinlys ble tent. Faste håndtrykk ble utvekslet og en og annen tåre ble felt, selvfølgelig fordi eggepunsjen kunne være noe sterk. Høytiden kunne begynne, julehilsenen fra Kongen var ankommet!»

Bestyrer Solhjell blir blank i øynene og forsvinner inn i minnene en liten stund. «Du vet, denne faksen betydde noe. Noen tok seg tid til å printe ut en side, putte den inn i faksen og taste nummeret hit. Og det var ikke noe vanlig nummer nei. Det var 14 siffer som måtte tastes inn.»

Solhjell sukker. «Slik er det ikke nå lengre. E-mail har tatt over. Et lite tastetrykk og vips, så er julehilsenen sendt. Og like plutselig ligger den der i innboksen. Ingen lyd, ingen forvarsel, ingen spenning. Bare en melding som alle andre. Blottet for høytid og eggepunsj. Alt skal gå så fort om dagen og være så effektivt. Jeg tror Internettet har tatt fra oss noe der. I år fikk vi ikke en gang hilsen fra statsministeren. Vi fikk det da faksen var aktiv, med underskrift fra Jens og greier. Fra før min tid har jeg hørt rykter om håndskrevet brev fra Bondevik, men det tror jeg må være en røverhistorie.»

«Nå er det så enkelt å sende oss julehilsen at vi nærmest blir glemt.» Solhjell synker sammen i stolen, framskrittet har ikke bare vært bra for ishavsveteranen.

Beslutningen om en eventuell frakobling vil bli tatt i løpet av våren.

Bestyrer Solhjell sørger for daglig service på telefaks maskinen. «Så virker i hvert fall den når Internett kolliderer.»

Vinterens besetning på plass

Gammelt og nytt i skjønn forening denne vinteren.

Ted Riise (met.fullmektig) og Kåre Holter Solhjell (stasjonsbestyrer) er tilbake i gamle trakter. Med seg har de skårungene Nils Aarreberg (fagarbeider) Juell og Tom Richard Sund (1. kokk).

Nils er sikkerheten selv, bergenser med høyt champagneforbruk, kommer til å bli en dyktig fotograf når han husker på å skru på autofokus. Tom skryter på seg å være fra Helgeland, men har søkt til varmen i Arendal. Baker brød som en baker og fyrer sjefen ut av badstua. Kommer til å bli en ypperlig ishavskokk når han får kontroll over når Ted vil

Fra venstre: Tom Richard Sund, Ted Riise, Nils Aarreberg Juell og Kåre Holter Solhjell. Pepperkakehuset ble laget i anledning Sysselmannens julebesøk og vil bli destruert dagen solen kommer tilbake. Foto: Nils Aarreberg Juell.

ha ketsjup på bordet. Ted og Kåre har fått sine pass påskrevet i tidligere utgaver av Hopen Times.